

Oğlan ve Gökkuşağı Geyiği

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Gökkuşadı Geyiđi

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, sıcak açık kahverengi tenli, dağınık koyu kahverengi saçlı ve minik bir aralığı olan gülümsemesiyle meraklı bir oğlandı. Bir sabah hardal sarısı yağmurluğunu giydi, kapüşonunu kaldırdı ve ayaklarını mavi lastik çizmelere soktu. Küçük kırmızı bir sırt çantası hazırladı ve tahta yürüyüş değneğini aldı. Bugün, diye karar verdi, tepenin ardındaki ormanı keşfedecekti.

Leo, renklerini kaybetmiş bir orman hakkında hikâyeler duymuştu. Kenarına vardığında hikâyelerin doğru olduğunu gördü. Ağaçlar griydi, çiçekler griydi ve gökyüzü bile solgun ve yorgun görünüyordu. Leo yürüyüş değneğini sıkıca tuttu ve içeri adım attı. Orman sessizdi ama korkutucu değildi. Sanki bir şeyi bekliyor gibiydi.

Leo daha derine yürürken yumuşak bir ötüş duydu. Alçak bir dalda kocaman altın gözlü, yuvarlak tel gözlüklü ve küçük yeşil örgü atkılı bir baykuş oturuyordu. 'Merhaba, genç gezgin,' dedi baykuş. 'Ben Oliver. Bu orman uzun zamandır gri. Ama inanıyorum ki sen yardım edebilirsin.' Leo gözlerini kırptırdı. 'Ben mi? Nasıl?' diye sordu.

Oliver kanat çırpıp aşağı indi ve Leo'nun omzuna kondu. 'Açıklığa giden yolu takip et,' dedi baykuş. 'Orada özel bir armağanı olan bir arkadaşla tanışacaksın.' Leo başını salladı ve yürümeye devam etti; mavi lastik çizmeleri gri yaprakların üzerinde yumuşakça çiğnedi. Kısa süre sonra ağaçlar açıldı ve Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. Açıklığın ortasında, tüyleri gümüş kadar yumuşak ve gözleri sıcak kehribar gibi olan bir geyik duruyordu.

Geyiğın boynuzları kırmızıdan mora kadar yedi güzel renkte parlıyordu ve çevrelerinde hafif bir ısıltı pırıldıyordu. Boynunda minik parlayan çiçeklerden ince bir çelenk asılıydı. 'Merhaba, küçük,' dedi geyik yumuşak bir sesle. 'Ben Rowan. Senin gibi birini bekliyordum.' Leo'nun kalbi hızlı çarptı. 'Boynuzların harika!' dedi. Rowan başını nazikçe eğdi.

Rowan açıkladı: 'Uzun zaman önce bu orman renklerle doluydu. Ama insanlar fark etmeyi unuttu ve renkler soldu. Ben renklerimi paylaşabilirim ama bunu tek başıma yapamam. Bana yardım edecek iyi kalpli birine ihtiyacım var.' Leo gri ağaçları ve gri çiçekleri düşündü. 'Yardım etmek istiyorum,' dedi. Baykuş Oliver mutlulukla öttü. 'Öyleyse başlayalım,' dedi Rowan.

Rowan parlayan boynuzlarını uzun gri bir ağaca değdirdi. Boynuzlardan ağacın kabuğuna parlak kırmızı bir ışık aktı. Yavaşça yapraklar zengin, sıcak bir kırmızıya döndü. 'Cesaret için kırmızı,' dedi Rowan. Leo ellerini çırttı. 'İşe yarıyor!' diye haykırdı. Oliver bilgece başını salladı. 'Ama sabırlı olmalıyız. Her renk özenle paylaşılmalı.' Leo yürüyüş değneğini aldı ve geyiğin peşinden gitti.

Sonra Rowan boynuzlarını gri meyvelerle dolu bir alıya sürttü. Turuncu bir ışık dalına dans ederek aktı ve meyveler minik fenerler gibi parladı. 'Neşe için turuncu,' dedi Rowan. Leo güldü ve küçük bir dans yaptı. 'Turuncuyu seviyorum!' dedi. Oliver gözlüğünü düzeltti. 'Turuncu neşelidir,' diye onayladı. 'Şimdi renge ihtiyacı olan daha çok yer bulalım.'

Gri ayçiçeklerinden oluşan bir yamaca geldiler. Rowan boynuzlarını indirdi ve sarı ışık yaprakların üzerine döküldü. Çiçekler başlarını kaldırdı ve küçük güneşler gibi parladı. 'Mutluluk için sarı,' dedi Rowan. Leo içinin ısındığını hissetti. Kırmızı sırt çantasını çıkardı ve küçük bir su şişesi çıkardı. 'Çiçekler susamış görünüyor,' dedi. Üzerlerine biraz su döktü ve çiçekler gülümsüyor gibiydi.

Sonra gri çimenlerle dolu bir çayıra vardılar. Rowan burnuyla toprağa dokundu ve yeşil ışık bir dalga gibi yayıldı. Çimenler taze ve parlak oldu. 'Büyüme için yeşil,' dedi Rowan. Leo parmaklarını yumuşak yaprakların arasında gezdirdi. 'Bahar gibi hissediyorum!' dedi. Oliver aşağı süzüldü ve yeşil atkısını minik gri bir çiçek tomurcuğuna sardı. 'İşte,' dedi. 'Sana küçük bir iyilik.'

Gri bir göletin kenarında Rowan boynuzlarını suya daldırdı. Mavi ışık yüzeyde dalgalandı ve su gökyüzü gibi parıldadı. 'Huzur için mavi,' dedi Rowan. Leo kendi yansımasını gördü ve gülümsedi. 'Kendimi görebiliyorum!' dedi. Oliver başını salladı. 'Mavi düşünmemize ve hayal kurmamıza yardım eder.' Leo pürüzsüz gri bir taş aldı ve sessiz göletin hatırası olarak cebine koydu.

Artık orman deęiřiyordu. Kırmızı yapraklar, turuncu meyveler, sarı çiçekler, yeřil çimenler ve mavi su her yerde parlıyordu. Ama bir renk eksikti. 'Moru bulmamız gerek,' dedi Rowan. 'Hayal gücü için mor.' Leo etrafına bakındı. 'Onu nerede bulabiliriz?' diye sordu. Oliver kanadıyla işaret etti. 'Yolun kenarındaki eski gri kütüęe bak. Uzun zamandır bekliyor.'

Rowan kütüğe yürüdü ve parlayan boynuzlarıyla ona dokundu. Ahşabın üzerine yumuşak bir mor ışık yayıldı ve her yanında minik mor çiçekler açtı. 'Hayaller için mor,' diye fısıldadı Rowan. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Çok güzel!' dedi. Geyik ona döndü. 'Görüyorsun ya, her renk önemlidir. Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve mor. Hep birlikte ormanı tamamlarlar.'

Son renk de yerleşince bütün orman uyanmış gibiydi. Ağaçlar hışırdadı, çiçekler başlarını salladı ve gölet parıldadı. Leo gökkuşağı geyiğine ve bilge baykuşa baktı. 'Başardık!' diye sevindi. Oliver öttü. 'Sen başardın, Leo. Renkleri paylaşmaya yardım ettin.' Rowan başını eğdi. 'Ve her rengin önemli olduğunu öğrendin, tıpkı her arkadaş gibi.'

Leo Rowan'ın boynuna sarıldı ve Oliver'ın kanadını nazikçe sıktı. 'Bana gösterdiğin için teşekkür ederim,' dedi. 'Her rengin önemli olduğunu hep hatırlayacağım.' Eve doğru yola çıktı; kırmızı sırt çantası zıplıyor, mavi çizmeleri su birikintilerinde sıçratıyordu. Arkasındaki orman gökkuşağının bütün renkleriyle parlıyordu. Ve Leo, dostluğun dünyayı daha da güzelleştirdiğini biliyordu.

Leo eve vardığında herkese gökkuşağı geyiğini ve aydınlanan gri ormanı anlattı. Rowan'ı yedi renkli boynuzlarıyla, Oliver'ı da yeşil atkısıyla çizdi. 'Her renk önemlidir,' dedi arkadaşlarına. Ve o günden sonra Leo, tanıştığı her renkte ve her arkadaşta güzelliği aramayı hiç bırakmadı.